

DECIZIE

21 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Iurie Bejenaru
Ion Druță
Nicolae Craiu
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de către Întreprinderea Mixtă „Incaso” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Covaliov Natalia,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Mixte „Incaso” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Covaliov Natalia împotriva lui Guțu Vasile cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 29 martie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Întreprinderea Mixtă „Incaso” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Covaliov Natalia și menținută hotărârea Judecătoriei Bălți din 10 decembrie 2015 prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 26 octombrie 2015, ÎM „Incaso” SRL, reprezentată de avocatul Covaliov Natalia a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Guțu Vasile cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la data de 19 iunie 2008, Consiliul mun. Bălți a emis decizia nr. 4/4 „Cu privire la aprobarea tarifelor pentru evacuarea deșeurilor menajere”, prin care la pct. 1 a fost stabilit tariful pentru o persoană de 6,40 lei, pentru cei ce locuiesc în fondul locativ amenajat și 11,40 lei pentru cei ce locuiesc în casele individuale.

Menționează că Primăria mun. Bălți în calitate de gestionar a dispus și a investit SRL „Terra Salubritate” în calitate de operator cu sarcina de a presta serviciile de salubritate ce constau din evacuarea deșeurilor menajere din teritoriul mun. Bălți.

Sușține că operatorul dat a prestat în mod continuu, cantitativ și calitativ serviciile publice de evacuare a deșeurilor tuturor beneficiarilor/utilizatorilor din mun. Bălți, inclusiv lui Guțu Vasile, la adresa mun. Bălți, str. Lăutarilor 9, în baza contului personal atribuit pentru serviciile de salubritate prestate la această adresă.

Relatează că operatorul lunar a expediat în adresa lui Guțu Vasile avizele de plată, în care se indica tariful lunar al costului serviciilor prestate de operator și datoria acumulată pentru perioada anterioară.

În contextul dat, relevă că din datele înregistrate în Actul calculării serviciilor de evacuare a deșeurilor la contul lui Guțul Vasile la rubrica „plătit” este vizibil că pârâtul nu a achitat pentru serviciile, acumulând astfel o datorie în sumă de 1060 lei.

Indică că, ulterior, prin Contractul de cesiune din 16 august 2013, Actul de predare-primire a creanțelor și factura de expediție, a cesionat această creanță ÎM „Incaso” SRL.

Iar, în luna august 2014, a fost expediată în adresa pârâtului o notificare despre cesionarea creanței operatorului către ÎM „Incaso” SRL.

Afirmă că ÎM „Incaso” SRL a încercat pe cale amiabilă să recupereze datoria sus menționată prin apeluri telefonice și notificări, însă pârâtul le-a ignorat.

În acest sens, a invocat că ÎM „Incaso” SRL, a remis pârâtului o reclamație, prin care ultimul a fost informat că în caz de neachitare a datoriei va acționa în judecată, iar pe lângă suma datoriei va solicita și încasarea cheltuielilor de judecată, care va spori suma datorată.

Cu referire la art. 619 alin. (1) din Codul civil, susține că dobânda de întârziere în mărime de 8,5 %, pentru perioada de timp ce s-a scurs de la data scadenței ultimei plăți până la data înaintării cererii de chemare în judecată constituie 129,11 lei.

Consideră că unica modalitate de încasare a creanței menționate este înaintarea unei acțiuni în instanța de judecată.

Solicită încasarea din contul pârâtului Guțu Vasile în beneficiul reclamantului a datoriei în sumă de 1060 lei, dobânzii de întârziere în sumă de 129,11 lei și a cheltuielilor de judecată sub forma de taxa de stat în mărime de 270 lei și 800 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

Prin hotărârea Judecătorei Bălți din 10 decembrie 2015, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 29 martie 2016, a fost respins apelul declarat de ÎM „Incaso” SRL, reprezentată de avocatul Covaliov Natalia și menținută hotărârea primei instanțe.

La 26 august 2016, ÎM „Incaso” SRL, reprezentată de avocatul Covaliov Natalia a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând repunerea în termen de declarare a recursului, admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral cu încasarea suplimentară de intimat a taxei de stat în mărime de 743 lei.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel considerând-o neîntemeiată, deoarece a acțiunea a fost respinsă pe faptul că serviciile publice de gospodărire comunală furnizate/prestate pentru necesitățile proprii, se prestează doar în temeiul unui contract încheiat între părți.

Relevă că a făcut cunoștința cu decizia Curții de Apel Chișinău la data de 07 iulie 2016.

Remarcă că în scopul unificării practicii judiciare, la data de 25 februarie 2016, Curtea Supremă de Justiție a adoptat Recomandarea nr. 88 cu privire la modul de aplicare a unor dispoziții la soluționarea pricinilor ce țin de prestarea serviciilor publice de gospodărie comunală, la care se referă și litigiul în cauză.

Afirmă că ÎM „Incaso” SRL având calitatea de creditor în baza contractului de cesiune nr. 32/8857 din 01 octombrie 2014, încheiat între ÎM „Incaso” SRL și SRL „Terra Salubritate”, ultima a transmis dreptul de creanță față de debitorul Guțu Vasile către ÎM „Incaso” SRL.

Astfel, menționează că la materialele cauzei este anexat Actul de predare-primire a debitorilor, contrasemnat de ambele părți, în care se indică la ce dată a fost cesionată creanța intimatului, mărimea acesteia și alte date aferente datoriei.

Indică că potrivit contractului de cesiune, debitorii vor fi transmiși în baza actului de predare-primire cu anexarea facturii de expediție și consideră că această prevedere a fost respectată prin faptul semnării de către părți a actului.

Sub acest aspect, relevă că argumentul instanței precum că acest act nu poate produce efecte juridice este neîntemeiat și nemotivat, deoarece faptul transmiterii datoriei este incontestabil.

Relatează că în baza contului personal, SRL „Terra Salubritate” în calitate de operator, investită de Primăria mun. Bălți în baza Contractului de concesiune nr. 2 din 21 septembrie 2012, a prestat în mod continuu, cantitativ și calitativ serviciile publice de evacuare a deșeurilor la adresa mun. Bălți, str. Lăutarilor 9, la cere este amplasat imobilul ce aparține cu drept de proprietate beneficiarului Guțu Vasile.

Susține că potrivit pct. 1 și pct. 7 din Anexa a hotărârii Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002 despre aprobarea Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, intimatul nu a prezentat careva acte care să confirme absența locatarului de la locul prestării serviciilor de evacuare a deșeurilor și nu a înaintat careva documente prestatorului care să confirme absența acestuia sau a membrilor familiei, considerând că este obligat să achite suma de 1060 lei.

La fel, insistă că pentru neachitarea datoriei la data scadentă, intimatului potrivit art. 585 și art. 619 din Codul civil, a fost calculată dobânda de întârziere în mărime de 129,11 lei.

La 27 octombrie 2016, Guțu Vasile a depus referință prin care a invocat dezacordul cu recursul declarat, considerându-l neîntemeiat și pasibil de a fi respins cu menținerea în vigoare a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu prevederile art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând argumentele recursului, studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursul din considerente ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

După cum atestă actele cauzei, înaintând acțiunea în judecată împotriva lui Guțu Vasile, ÎM „Incaso” SRL a solicitat încasarea din contul pârâtului Guțu Vasile în beneficiul reclamantului a datoriei în sumă de 1060 lei, dobânzii de întârziere în sumă

de 129,11 lei și a cheltuielilor de judecată sub forma de taxa de stat în mărime de 270 lei și 800 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, prima instanță a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii și respingerii acesteia.

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe ÎM „Incaso” SRL, reprezentată de avocatul Covaliov Natalia a contestat-o cu apel, iar prin decizia Curții de Apel Bălți din 29 martie 2016, a fost respins apelul declarat de ÎM „Incaso” SRL, reprezentată de avocatul Covaliov Natalia și menținută hotărârea primei instanțe.

La caz, este cert faptul că copia deciziei Curții de Apel Bălți din 29 martie 2016, a fost expediată recurentului și reprezentantului acestuia, avocatului Covaliov Natalia la data de 25 aprilie 2016, fapt ce se confirmă prin copia scrisorii de însoțire nr. 9055 (f. d. 88) și recepționată de către recurent și reprezentantul acestuia la data de 29 aprilie 2016, ceea ce rezultă din avize de recepție nătură anexate la actele cauzei (f. d. 89-90).

În consecință însă, recursul a fost declarat de către ÎM „Incaso” SRL, reprezentată de avocatul Covaliov Natalia la 26 august 2016, respectiv cu încălcarea termenului de 2 luni stabilit la art. 434 alin. (1) CPC, care este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Mai mult că, recurentul nici nu a invocat motive întemeiate care ar justifica omiterea termenului de declarare a recursului, or odată ce recurentul a recepționat copia deciziei instanței de apel la data de 29 aprilie 2016 (f. d. 89-90), ultimul urma să conformeze prevederilor legale ce reglementează termenul de declarare a recursului, cu toate acestea recursul a fost declarat aproape peste un termen de 4 luni de la data recepționării deciziei recurate.

De altfel, faptul depunerii cererii de recurs în afara termenului legal se confirmă și prin însuși solicitarea recurentului cu privire la repunerea în termen de declarare a recursului, care însă se constată a fi una neîntemeiată, deoarece în sensul art. 434 alin. (2) CPC, termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Instanța de recurs apreciază critic afirmația recurentului precum că recursul este declarat în termen, deoarece cu decizia integrală a instanței de apel a făcut cunoștință la data de 07 iulie 2016, or, după cum a fost menționat, copia deciziei contestate a fost expediată în adresa recurentului ÎM „Incaso” SRL și reprezentantului acestuia Covaliov Natalia și recepționată de ultimii la 29 aprilie 2016 (f. d. 89-90), respectiv, tergiversarea depunerii unui recurs dovedește doar un pasivism din partea recurentului și o atitudine superficială față de obligațiile procesuale ca parte în proces.

În acestea condiții, și ținând cont de perioada de timp scursă de la data comunicării deciziei contestate și până la data depunerii recursului, și anume 3 luni și 28 zile, invocarea de către recurent a faptului că nu a fost familiarizat cu decizia adoptată până la 07 iulie 2016, este lipsită de consistență, deoarece un asemenea comportament este de rea-credință, având în vedere obligația părților de a se interesa de soarta dosarelor.

Or, având la cunoștință conținutul deciziei integrale, precum și soluția acesteia, ÎM „Incaso” SRL, reprezentată de avocatul Covaliov Natalia urma să întreprindă măsurile necesare, după cum sugerează jurisprudența CEDO (Van Harn versus Germany, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007), de a proteja drepturile sale de acces la instanță și de a contesta în termen hotărârea judecătorească.

În această ordine de idei este cert că, depunând cererea de recurs împotriva deciziei instanței de apel peste un termen de 3 luni și 28 zile, recurentul ÎM „Incaso” SRL, reprezentată de avocatul Covaliov Natalia a demonstrat o neglijență a drepturilor sale procedurale stipulate în legislația națională.

În lumina celor relevate Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție notează că, examinarea unui recurs tardiv declarat împotriva unei hotărâri definitive, ar avea un efect incompatibil cu principiul securității juridice, garantat de articolul 6 din Convenție și ar încălca dreptul intimatului la un proces echitabil.

Față de cele ce preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către ÎM „Incaso” SRL.

În conformitate cu art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge cererea Întreprinderii Mixte „Incaso” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Covaliov Natalia cu privire la repunerea în termen de declarare a recursului.

Se respinge recursul declarat de către Întreprinderea Mixtă „Incaso” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Covaliov Natalia.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Ion Druță

Nicolae Craiu

Tamara Chișca-Doneva